

den, der saaledes udnævnes til Formand i Kommissionen, et meget bethdeligt Vaand. Han kan ikke engang foretage en Reise paa 8 Dage uden at henvende sig til Justitsministeren for at faae en Anden bestilket til i hans Sted at varetage Forretningerne, medens han er borte. Amtmanden er derimod altid tilstede; han dør aldrig, ligesaalidt som Kongen dør. Er ikke den virkelige Amtmand tilstede, saa er der En, der er konstitueret som Amtmand, eller En, der fungerer paa Amtmandens Vegne. Forsaavidt forekommer det mig, at den ærede Forslagsstiller ikke er aldeles konsekvent. Han mener, at det er en stor Byrde for den, der udnævnes til Laanebestyrer, og at der derfor billigvis bør tillægges ham et Vederlag; men et saadant Vederlag vil der jo ikke blive Tale om for Amtmandens Vedkommende. Bliver det en Embedspligt for Amtmanden, saa er han pligtig at udføre den uden Vederlag, og derved vilde der jo altsaa fremkomme en Besparelse i Modsetning til Sagens Ordning paa den af den ærede Landsthingsmand foreslaaede Maade. Det er altsaa af visse Hensigtsmæssighedshensyn, at Udvalget nærmest har tænkt sig Amtmanden udnævnt til Formand i Laanekommissionen. Dertil kommer, at Amtmanden har et Kontor, hvor al den Korrespondance, der vil slyde af denne Stilling, kan besørjes uden Udgift for Kommissionen. Hvad Forslaget om Vederlag til Laanebestyrelsens Medlemmer angaaer, skal jeg villig erkjende, at det kan have nogen Betænkning at paalægge private Mænd et saadant Umbud uden Vederlag, navnlig uden at de faae deres virkelig havte Udgifter erstattede. Det er vel saa, at naar der i Loven Intet siges om, at de skulle have Vederlag for deres Arbejde, vil det vanskeligt kunne tillægges dem. Derimod kan der Intet være til Hinder for, naar Overformynderiets Administrationsfond tillader det, at tilstaae dem Vederlag for havte Udgifter, om der ogsaa ikke staar Noget derom i Loven. Det er en Administrationslag, som Overformynderen maa kunne tage Bestemmelse om. Forsaavidt der derimod er Tale om at tillægge dem en fast Løn eller et bestemt Vederlag, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at det vilde medføre en ikke ringe Udgift, i Særdeleshed som Ordni-

gen nu er fastsat, hvorefter der bliver en Laanebestyrelse i enhver af Amtsradskredsene. Vil jeg sætte Vederlaget lavt, f. Ex. til 50 Rd. for hver Bestyrer, saa bliver det 100 Rd. for hver Amtsradskreds eller i det Hele 2,100 Rd. Det er ingen ringe Udgift, der saaledes kom til at paahvile Overformynderiet. Saavel med Hensyn hertil som med Hensyn til, at man i Lovudkastet havde tænkt sig at paalægge private Mænd en endnu langt større Byrde, idet der kun skulde være een Laanekommission i enhver Overformynderikreds, hvilket vilde medføre, at disse Mænd vilde faae 4 Gange saa meget at bestille — thi der er kun 5 Overformynderikredse, men 21 Amtsradskredse — har Udvalget ikke troet at kunne billige et Forslag om, at der skulde tillægges Laanebestyrelsens Medlemmer Vederlag for deres Forretninger.

Hvad de Bemærkninger angaaer, der af den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne) og af den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kreds (Rosenørn-Teilmann) ere fremsatte med Hensyn til Forslaget under Nr. 38, da har Grunden til Udeladelsen af dette Punktum ikke blot været det Hensyn, jeg før nævnte, nemlig at det Skjendskab til Forholdene, som efter den foreslaaede Ordning maatte antages i høiere Grad at være tilstede i Laanekommissionerne, gjorde en saadan Erklærings Indhentelse fra Sogneforstanderskaberne og Retsbetjentene ufornøden; men ogsaa et andet Hensyn har gjort sig gjældende, som jeg ikke troede behøvede at udhæves, men som jeg dog nu, da jeg har Ordet, ikke skal forbigaae, nemlig det Hensyn, at denne Korrespondance baade med Sogneforstanderskaberne og Retsbetjentene om Laanene vil medtage ikke ringe Tid især i visse Egne, hvor Sogneforstanderskaberne kun samles sjældent og bruge meget lang Tid til at afgive deres Betænkninger. Jeg har i det Mindste den Erfaring, at det ikke er sjældent, at Sogneforstanderskaberne bruge 6 Uger til at afgive Betænkning i aldeles simple Sager. Jeg gab dog spørge: Skulle saadanne Kapitaler ligge ufrugtbare hen, indtil man fik saadanne Erklæringer indhentede? Det vilde dog medføre et ikke saa ganske ubethdeligt Tab for Overformynderiet. Det er altsaa ogsaa af dette Hen-